

چالاک گدڙ

هڪ گدڙ کاڌي جي ڳولها ۾ سڄي رات رُليو پَر هُنَ کي ڪُجهه به هٿُ نه لڳو. صبح جو جيئن نااميد ٿي پنهنجي گهر ڏانهن ٿي موٽيو تيئن هن کي وڻ تي هڪ کانءُ ڏسڻ ۾ آيو جنهن جي وات ۾ لولي جو ٽڪر هو.

گدڙ ڊل ۾ خيال ڪيو ته چالاکي ڪري مُورڪ کانءُ کان هيءُ لولي جو ٽڪر ڦري وٺان تنهن ڪري هن کانءُ کي پڙائي چيو، ”تُون ته ڏاڍو سُهڻو آهين، تنهنجا پَر ڪهڙا نه چلڪيدار آهن، تُون ضرور سُنو راڳ ڳائيندو هوندين. مهرباني ڪري مونکي پنهنجي راڳ جو مزو نه وٺائين.“

مُورڪ کانءُ قونڊ ۾ پرڄي جهڙو وات کولي ”کان کان“ ڪرڻ لڳو، تهڙو وات وارو لولي وارو ٽڪر اچي پٽ تي ڪريو.

گدڙ لولي جو ٽڪر کڻي کائيندو خوش ٿيندو هليو ويو.
نصيحت : ڪوڙي ساراھ تي پڙجڻ نه گهرجي.